

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 156 S

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Zambia, undertegnet i Lusaka 17. desember 2015

*Tilråding fra Finansdepartementet 9. september 2016,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Innledning

Den 17. desember 2015 ble det i Lusaka undertegnet en avtale til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt. Samtykke til undertegning ble gitt ved kongelig resolusjon 19. juni 2015. Ambassadør Arve Ofstad undertegnet avtalen på vegne av Norge, og finansminister Alexander B. Chikwenda på vegne av Zambia.

Den gjeldende skatteavtalen mellom Kongeriket Norge og Republikken Zambia er fra 1971. Siden den gang har de to landenes skattesystemer undergått betydelige endringer. Det samme gjelder OECDs mønsteravtale som i stor grad ble benyttet som modell ved forhandlingene om skatteavtalen, og det har kommet til en mønsteravtale utarbeidet under FN for skatteavtaler mellom industrialiserte land og utviklingsland som i større grad tar hensyn til at utviklingsland gjennomgående er nettoimportører av kapital, teknologi og spesialiserte tjenester. Det er derfor ønskelig å oppdatere skatteavtalen mellom landene i lys av disse endringene.

Forhandlinger om inngåelse av en ny dobbeltbeskatningsavtale ble gjennomført i februar 2015 i Oslo. Det ble oppnådd enighet om et utkast til avtale som ble parafert med sikte på videre god-

kjenning. Den norske delegasjonen ble ledet av ekspedisjonssjef Stig B. Sollund.

Avtalen følger i stor grad OECDs mønsteravtale som i struktur og hovedtrekk brukes som modell for internasjonale skatteavtaler, og som med enkelte modifikasjoner er Norges utgangspunkt for forhandlinger. De viktigste avvik fra OECD-mønsteret nevnes i merknadene til de enkelte bestemmelser nedenfor. På noen punkter er det benyttet modellbestemmelser i samsvar med FNs mønsteravtale.

Avtalen er inngått på norsk og engelsk. Begge tekster har lik gyldighet og følger som vedlegg.

2 Bemerkninger til de enkelte artiklene

Artiklene 1 og 2 angir avtalens personlige og saklige anvendelsesområde.

Artikkel 1 fastsetter at avtalen omfatter personer som er bosatt (hjemmehørende) i en av eller i begge avtalestatene. Som person regnes foruten fysiske personer, også selskaper og enhver annen sammenslutning av personer, jf. artikkel 3 punkt 1 bokstav d. Begrepet *bosatt* er definert i artikkel 4, jf. nedenfor.

Artikkel 2 inneholder en oppregning av hvilke skatter som skal omfattes av avtalen. Fordi Zambia ikke utligner formuesskatt, oppstår det ingen dobbeltbeskatning av formue og skatteavtalen omfatter derfor ikke formuesskatt. Dette innebærer at Norge, uavhengig av skatteavtalens regler, fortsatt vil kunne ilegge formuesskatt i henhold til skattelovens regler. Siden definisjonen av Norge i artikkel 3 punkt 1 bokstav a ikke inkluderer kontinentalsokkelen, er ikke skatter som pålegges etter petroleumsskatteloven omfattet av avtalen.

Artikkel 3 til 5 inneholder definisjoner av forskjellige ord og uttrykk som brukes i avtalen. Avtalen definerer «Norge» som Kongeriket Norge, dvs. slik at avtalen omfatter landterritorier, indre farvann og sjøterritoriet, jf. artikkel 3 punkt 1 bokstav a. I likhet med våre øvrige skatteavtaler er det bestemt at avtalen ikke skal anvendes på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland. Kontinentalsokkelen, dvs. områdene utenfor sjøterritoriet hvor Norge i overensstemmelse med norsk lov og havretten har suverene rettigheter til utforsking og utvinning av naturforekomster, er ikke en del av Kongeriket Norge og omfattes således ikke av avtalen. Definisjonene i artikkel 3 følger i stor grad OECD-mønsteret. Ord og uttrykk som ikke er definert i avtalen, skal gis den betydning som de har etter lovgivningen i den stat som i det enkelte tilfelle anvender avtalen, når det ikke fremgår av sammenhengen at noe annet er ment.

Artikkel 4 definerer uttrykket «bosatt». Grunn-definisjonen i punkt 1 fastsetter at personer som på grunnlag av ulike nevnte kriterier har alminnelig skatteplikt i en avtalestat, også regnes som bosatt i avtalestaten i relasjon til skatteavtalen. Bestemmelsen her følger FN-mønsteret som er i samsvar med OECD-mønsteret bortsett fra at den førstnevnte modellen også gjør referanse til det sted hvor en juridisk person er stiftet som grunnlag for skatteplikt til denne staten. Punkt 2 regulerer situasjonen hvor en fysisk person er bosatt i begge avtalestater, og fastsetter regler for hvordan det ut fra nærmere kriterier skal avgjøres i hvilken av de to stater personen skal regnes som bosatt etter skatteavtalen. Punkt 3 regulerer situasjonen der det foreligger dobbelt bosted for andre enn fysiske personer (oftest aksjeselskaper). I samsvar med et alternativ angitt i mønsteravtalenes kommentarer til artikkel 4, henvises slike tilfeller til å bli vurdert av de kompetente myndigheter fra sak til sak, der disse basert på relevante omstendigheter skal søke å bli enige om i hvilken avtalestat skattyteren skal anses bosatt etter avtalen.

Artikkel 5 inneholder definisjonen av uttrykket «fast driftssted». Definisjonen fastsetter vilkår for skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som en person bosatt i den ene stat oppebærer ved virksomhet i den annen stat.

Punkt 1 gir den alminnelige og grunnleggende definisjonen av «fast driftssted». Etter definisjonen må det foreligge «et fast forretningssted som foretakets virksomhet helt eller delvis utøves gjennom».

I punkt 2 nevnes en rekke typiske eksempler på hva som dekkes av uttrykket «fast driftssted». I punkt 2 bokstav f er det presisert at uttrykket, i tillegg til å omfatte ethvert annet sted for utvinning av naturforekomster, også omfatter ethvert annet sted for utnyttelse av naturforekomster.

Punkt 3 bokstavene a og b bygger på FN-mønsteret. Av punkt 3 bokstav a følger at uttrykket «fast driftssted» også omfatter stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt, eller enhver kontrollvirksomhet tilknyttet et slikt sted, prosjekt eller virksomhet, men bare hvor et slikt sted, prosjekt eller virksomhet varer i en periode på mer enn 183 dager. Regelen avviker fra OECD-mønsteret ved at kravet til varighet er satt til 183 dager (12 måneder i OECD-mønsteret), og at kontrollvirksomhet er særskilt nevnt.

I punkt 3 bokstav b er det tatt en inn en regel som etablerer «fast driftssted» for tjenester ytet gjennom ansatte eller annet personell i den andre avtalestaten dersom et nærmere krav til varigheten av tjenesteytingen er oppfylt. Kravet er at tjenesteytingen finner sted i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsåret.

I punkt 3 bokstav c er inntatt en særskilt bestemmelse hentet fra kommentaren til artikkel 5 i FN-mønsteret, som gjelder tjenesteyting utført av et foretak gjennom en enkelt fysisk person. Bestemmelsen er ment å supplere avtalens øvrige bestemmelser om fast driftssted ved tjenesteyting i skatteavtaler som ikke inneholder en særskilt artikkel som regulerer inntekt fra selvstendige personlige tjenester (frie yrker). I OECD-mønsteret er en slik artikkel utelatt for at de alminnelige reglene om skattlegging av inntekt fra virksomhet (artikkel 7) og reglene om «fast driftssted» skal anvendes også på slike personlige tjenester. I FN-mønsteret er den særskilte artikkelen om selvstendige personlige tjenester beholdt som mønsterartikkel 14, men det er i kommentaren til artikkel 5 inntatt en alternativ tekst for land som ikke ønsker å ha en særskilt artikkel for denne

særkategorien av tjenester. Norsk skatteavtalepraksis følger OECD-mønsteret på dette punkt, og Zambia er enig i en slik løsning. Det er også enighet om å følge FN-mønsterets alternative tekst inntatt i artikkel 5 punkt 3 bokstav c. Tidskravet (mer enn 183 dager) er det samme som i punkt 3 bokstav b og i FN-mønsterets artikkel 14.

Uttrykket «fast driftssted» omfatter også, jf. punkt 3 bokstav d, en installasjon eller innretning brukt til utforsking av naturforekomster, såfremt bruken av installasjonen eller innretningen varer i et tidsrom som ikke er kortere enn 183 dager i løpet av noen tolv månedersperiode.

Punkt 4 oppstiller enkelte unntak for nærmere angitte tilfeller som ikke skal anses å utgjøre «fast driftssted» selv om vilkårene for dette ellers skulle være oppfylt. Dette gjelder funksjoner og aktiviteter som normalt vil være å anses som hjelpefunksjoner til en annen kjernevirksomhet eller for å være av forberedende karakter forut for kjerneaktiviteten.

Punkt 5 regulerer når en representant som ikke er uavhengig av foretaket skal anses for å utgjøre fast driftssted. Det foreligger fast driftssted etter denne bestemmelsen når personen har, og vanligvis utøver, fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, og virksomheten ikke er begrenset til aktivitet som nevnt i punkt 4.

Punkt 6 fastslår at en uavhengig representant ikke utgjør fast driftssted for oppdragsgiver såfremt han opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet. Bestemmelsen fastslår at hvor en slik mellommannens virksomhet utelukkende eller tilnærmet utelukkende er utført på vegne av foretaket, og vilkår er avtalt eller pålagt mellom foretaket og mellommannen som avviker fra vilkår som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, skal mellommannen ikke bli ansett som en uavhengig mellommann.

At et selskap i en stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap i den annen stat, medfører ikke i seg selv at selskapene anses som fast driftssted for hverandre, jf. punkt 7. Konserntilhørighet medfører følgelig ikke automatisk status som fast driftssted.

Artiklene 6 til 22 er operative regler om beskatning av ulike typer inntektserverv. Bestemmelsenes formål er å hindre dobbeltbeskatning, dvs. at en skattyter blir skattlagt i begge stater av samme inntekt. Reglene om de ulike inntektskategorier er avgjørende for om den primære beskatningsretten tilfaller den stat hvor inntekten skriver seg fra (kildestatsbeskatning) eller den annen stat hvor den skattepliktige er bosatt (bostedsbeskatning). Hvor bestemmelsen gir en ikke-eksklu-

siv beskatningsrett til kildestaten, må den relevante artikkelen sammenholdes med artikkel 21 (unngåelse av dobbeltbeskatning) for å avgjøre hvordan dobbeltbeskatning skal hindres i bostedsstaten.

Artikkel 6 fastsetter at inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger (kildestaten).

Artikkel 7 inneholder regler om skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som et foretak hjemmehørende i en avtalestat utøver i den andre avtalestaten. I likhet med FN-mønsteret bygger avtalen på utformingen av artikkelen slik den var i OECD-mønsteret inntil denne mønsteravtalen fikk en ny utforming i 2010. Avtalen følger i punkt 1 denne OECD-mønsterartikkelen, uten en utvidelse i favør av kildestaten som FN's mønsterartikkel inneholder.

Etter punkt 1 kan inntekt fra forretningsvirksomhet bare skattlegges i den andre staten dersom virksomheten utøves gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet kan foretakets fortjeneste skattlegges i denne annen stat, men bare så mye av fortjenesten som kan tilskrives det faste driftsstedet.

Punkt 2 inneholder grunnregelen for fastsettelsen av det faste driftsstedets fortjeneste, nemlig at driftsstedet skal tilskrives den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet dersom det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller liknende virksomhet under de samme eller lignende forhold, og opptrådte helt uavhengig av det foretak hvis faste driftssted det er («armlengdeprinsippet» eller «selvstendighetsfiksjonen»). Bestemmelsene her følger de likelydende mønsterbestemmelsene fra OECD og FN.

Punkt 3 gir regler om rammen for utgiftsfradragene ved fastsettelsen av det faste driftsstedets skattbare fortjeneste. Kjernen i bestemmelsen er at utgifter som foretaket pådras med tilknytning til virksomheten ved det faste driftsstedet, skal tilordnes til fradrag ved driftsstedet uten hensyn til hvor utgiften er pådratt (eksempelvis som en del av felleskostnadene ved hovedkontoret). Det er imidlertid inntatt utfyllende regler hentet fra FN-mønsteret som uttrykkelig klargjør at visse betalinger eller belastninger mellom driftssted og hovedkontor ikke skal gis noe fortjenestepåslag. Det er særlig nevnt royalty og lisensbetalinger for retten til å utnytte immaterielle eiendeler eller rettigheter, honorarer for visse administrative tjenester og renter på lån eller kapitaltilskudd internt i foretaket (med unntak for bankforetak). Disse begrensningene i forhold til en ordlydsfortolkning av armlengdeprinsippet og selvstendighetsfik-

sjonen i punkt 2 gjelder også for avtaler som følger avtaleteksten i OECD-mønsteret slik det lød før 2010, men i OECDs mønsteravtale fremgår dette kun av kommentarene til artikkelen, og er ikke uttrykkelig uttalt som i FN-mønsteret og her i avtalen. Avtalen utelater for øvrig en bestemmelse som finnes i OECDs og FNs mønsterartikkel om å åpne for bruk av en indirekte fordelingsmetode for land som vanligvis følger en slik metode (og som forutsettes å være i samsvar med prinsippene i artikkel 7). En slik bestemmelse er ansett uaktuell både for Norge og Zambia.

Punkt 4 bestemmer at ingen fortjeneste skal tilskrives et fast driftssted utelukkende på grunn av dettes innkjøp av varer for foretaket.

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste av internasjonal transportvirksomhet, som definert i artikkel 3 punkt 1 bokstav h.

Punkt 1 avviker fra OECD-mønsteret, men følger et alternativ i kommentaren der det fastsettes at fortjeneste fra driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart bare skal skattlegges i den stat hvor den skattyter som oppebærer fortjenesten ved driften, er hjemmehørende. Dette er i samsvar med de skatteavtaler Norge har inngått i de senere årene.

Punkt 2 fastsetter at fortjeneste fra bruk, vedlikehold, utleie eller leasing av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer i internasjonal fart, bare skal skattlegges i den stat hvor den skattyter som oppebærer fortjenesten ved driften, er hjemmehørende.

Punkt 3 klargjør at bestemmelsene i punkt 1 og 2 også gjelder fortjeneste ervervet ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

Artikkel 9 omhandler foretak med fast tilknytning til hverandre. Bestemmelsen gjelder assosierte selskaper, dvs. mor- og datterselskaper, samt selskaper under felles kontroll og ledelse. Bestemmelsen gir ligningsmyndighetene adgang til å forhøye et foretaks skattbare fortjeneste når denne er redusert som følge av at det i det økonomiske samkvem mellom dette og tilknyttede foretak er anvendt forretningsvilkår som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak under tilsvarende omstendigheter. Når retting foretas i slike tilfeller, skal de anvendte forretningsvilkår for beskatningsformål erstattes med vilkår overensstemmende med den såkalte armlengdestandarden, jf. skatteloven § 13-1. Artikkelen inneholder også regler om korresponderende retting i den andre berørte staten for å eliminere dobbeltbeskatning.

I artikkelens punkt 3 er det tatt inn en bestemmelse fra FN-mønsteret. Av dette punktet følger at regelen i punkt 2 om korresponderende retting ikke gjelder når rettsprosess, administrativ eller annen rettslig forføyning har endelig avgjort at et av de berørte foretakene som følge av handlinger som har medført forskyvning av fortjeneste kan straffes grunnet svik, grov uaktsomhet eller forsett.

Artikkel 10 gjelder skattlegging av utbytte fra aksjeselskaper mv.

Etter artikkelen punkt 1 kan utbytte skattlegges i den avtalestat hvor aksjonæren er bosatt. De samme inntektene kan dessuten skattlegges i den stat hvor selskapet som utdeler utbyttet er hjemmehørende (kildestaten), men den skattesats som kan benyttes er begrenset i punkt 2.

Punkt 2 bokstav a fastsetter at kildestaten kan skattlegge utbytte med 5 prosent kildeskatt når det utbetales til et selskap som direkte innehar minst 25 prosent av kapitalen i det utdelende selskap og selskapet er den virkelige rettighetshaveren til utbyttet. Skattesatsen som kan benyttes i andre tilfeller er i punkt 2 bokstav b begrenset til 15 prosent.

I punkt 3 er det fastsatt unntak fra bestemmelsen om kildeskatt på utbyttet når den virkelige rettighetshaver er en «avtalestat». For Norges del skal uttrykket en «avtalestat» omfatte Norges Bank, Statens pensjonsfond utland og et offentlig rettslig organ eller annen enhet som er heleid av den norske stat.

I punkt 4 framgår en definisjon av begrepet «utbytte» for avtalens formål. Definisjonen følger i det alt vesentlige definisjonene i mønsteravtalene.

Av punkt 5 følger at de ovennevnte begrensninger i adgangen til å kreve kildeskatt ikke gjelder når de aksjene som utbyttet utdeles på grunnlag av, reelt er knyttet til næringsvirksomhet gjennom et fast driftssted som rettighetshaveren har i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende. I så fall skattlegges utbyttet i samsvar med bestemmelsene i artikkel 7.

Punkt 6 presiserer, i samsvar med mønsterbestemmelsene, at en avtalestat ikke skal ha rett til å skattlegge utbytte som utdeles av et selskap, av den grunn at inntekt som inngår i det utdelende selskapets utbyttegrunnlag skriver seg fra denne avtalestaten, og utbyttet ikke er utdelt til en aksjeeier i denne staten (herunder et fast driftssted der).

I punkt 7 er inntatt en bestemmelse som skal hindre at skattemotiverte aksjeoposisjoner tilkommer redusert kildeskatt i situasjoner som skatteavtalen ikke tar sikte på å gi fordeler, men som må anses som misbruk.

Artikkel 11 gjelder skattlegging av renter.

Av punkt 1 framgår at slike inntekter kan skattlegges i den stat hvor mottaker av renteinntekten er bosatt.

Etter artikkelen punkt 2 kan de samme inntektene også skattlegges i den stat hvor rentene skriver seg fra (kildestaten), men dersom den virkelige rettighetshaver av renten er bosatt i den annen avtalestat, er den skattesats som kan benyttes begrenset til 10 prosent av brutto renteinntekter.

Av punkt 3 følger unntak for bestemmelsen om kildeskatt på renter dersom den virkelige rettighetshaver er den annen avtalestat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. For så vidt angår Norge omfatter staten også Statens pensjonsfond utland. Fritak for kildeskatt på renter gjelder også når den virkelige rettighetshaver er sentralbanken i den annen avtalestat. Unntaket omfatter også ethvert kontor eller enhet som er heleid av den annen avtalestat eller en av dens, regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Definisjonen av renter følger av punkt 4 og er i samsvar med mønsteravtalenes definisjon.

Punkt 5 foreskriver at renter som reelt knytter seg til en rettighetshavers faste driftssted i utbetalingsstaten ikke skal belegges med redusert kildeskatt, men kunne skattlegges som del av driftsstedets fortjeneste, jf. artikkel 10 punkt 5 som tilsvarende gjelder for utbytte.

Punktene 6 og 7 inneholder bestemmelser om hvor en renteinntekt skal regnes for å ha sin kilde og om rentebeløp som er for høye grunnet interessefellesskap. Bestemmelsene er i samsvar med OECDs og FN's mønsterartikler.

Punkt 8 har en bestemmelse som skal hindre misbruk av artikkelen, tilsvarende som artikkel 10 punkt 7 for utbytte, jf. ovenfor.

Artikkel 12 gir bestemmelse om skattleggingen av royalty. Royalty kan skattlegges både i mottakerens bostedsstat og i kildestaten, men satsen for den kildeskatt som kan kreves er etter punkt 2 begrenset til 10 prosent av royaltyens bruttobeløp forutsatt at utbetaling skjer til den virkelige rettighetshaver til inntekten. Denne bestemmelsen avviker fra OECD-mønsteret, der beskatningen kun er lagt til bostedsstaten, men samsvarer med FN-mønsteret.

Uttrykket «royalty» er definert i punkt 3. Definisjonen følger definisjonen i OECD-mønsteret som er noe snevrere enn FN-mønsterets definisjon ved at det sistnevnte også omfatter betalinger for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr (herunder

leiebetalinger for fysiske driftsmidler). Ved å utelate dette fra definisjonen av royalty i avtalen omfattes slike betalinger ikke av kildeskatten, men behandles i stedet som inntekt av forretningsvirksomhet etter artikkel 7.

I punkt 7 er inntatt en tilsvarende bestemmelse som i artikkel 10 punkt 7 og artikkel 11 punkt 8 for å hindre skattemotiverte tilpasninger.

Artikkel 13 omhandler skattlegging av formuesgevinster. Bestemmelsene bygger på prinsippet at retten til å skattlegge en formuesgevinst bør tilligge den stat som var berettiget til å skattlegge løpende inntekt knyttet til vedkommende formuesobjekt før avhendelse fant sted.

Etter punkt 1 kan gevinst som oppbæres ved avhendelse av fast eiendom, skattlegges i den avtalestat hvor eiendommen ligger.

Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted, kan i henhold til artikkelen punkt 2 skattlegges i den avtalestat hvor det faste driftsstedet befinner seg. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av det faste driftsstedet.

I henhold til punkt 3 skal gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart, eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, bare kunne skattlegges i den staten hvor foretaket som oppbærer gevinsten er hjemmehørende.

Av punkt 4 følger at gevinst ved avhendelse av containere (herunder tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer i internasjonal fart, bare skal kunne skattlegges i den stat hvor det foretak som oppbærer gevinsten er hjemmehørende.

Alle andre gevinster skal bare kunne skattlegges i bostedsstaten, jf. punkt 5.

Lønnsinntekter er omhandlet i *artikkel 14*. Som etter OECD-mønsteret tilkommer det den stat hvor lønnsinntektene er bosatt å skattlegge lønnsinntektene med mindre arbeidet utføres i den annen avtalestat. I så fall har den stat hvor arbeidet utføres også rett til å skattlegge inntektene. Det gjelder et unntak på bestemte vilkår i punkt 2 for kortvarige opphold, den såkalte 183-dagersregelen. Når alle de kumulative vilkårene i bestemmelsen er oppfylt, skal lønnsinntekten bare kunne skattlegges i lønnsinntektens bostedsstat.

Artikkelens punkt 3 gir særlige regler for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart, og bestemmer at slike godtgjørelse bare skal kunne skattlegges i den stat hvor personen er bosatt. Punktet avviker fra OECD-mønsterets punkt 3 som gir beskat-

ningsrett til den staten hvor transportforetaket har sin effektive ledelse. Som nevnt ovenfor i merknaden til artikkel 8 bygger imidlertid avtalen her på at virksomhetsinntekten bare skal skattlegges i den staten hvor foretaket er hjemmehørende. En regel som bygger på skattlegging i bostedsstaten antas også enklere å praktisere for lønnsinntekten.

Artikkel 15 omhandler styregodtgjørelse og lignende vederlag. Slike inntekter kan skattlegges i den stat hvor selskapet er hjemmehørende.

Artikkel 16 fastsetter at underholdningsartister og idrettsutøvere kan skattlegges i den stat hvor virksomheten som underholdningsartist eller idrettsutøver utøves.

Punkt 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på å sikre at den stat hvor underholdningsartisten eller idrettsutøveren opptrer, har beskatningsrett også hvor vederlaget utbetales til en tredjemann, f.eks. et artistbyrå eller et selskap artisten selv har opprettet.

Artikkel 17 omhandler pensjoner, livrenter, trygdeytelser og underholdsbidrag. I motsetning til OECD-mønsteret, omhandler artikkelen både offentlige og private pensjoner. Etter artikkelen kan pensjoner, livrenter og andre lignende utbetalinger, herunder trygdeytelser, skattlegges både i den stat hvor mottakeren er bosatt og i den stat hvor inntekten skriver seg fra (kildeskatt). Kildeskatten er begrenset til 15 prosent av utbetalings bruttobeløp. Dobbeltbeskatning unngås etter reglene i artikkel 21.

Artikkel 18 omhandler lønn i offentlig tjeneste. Som hovedregel, og i samsvar med OECDs mønster, er den stat som utbetaler godtgjørelsen tillagt beskatningsretten. Denne hovedregelen gjelder imidlertid ikke når de angitte vilkår i punkt 1 bokstav b er oppfylt – i så fall er det bare bostedsstaten som kan skattlegge inntektene. Unntaket tar sikte på «lokalt ansatte» i den staten hvor arbeidet utføres, dvs. personer som enten også er statsborger av bostedsstaten eller var bosatt i arbeidsstaten forut for eller ellers uavhengig av tjenesteforholdet.

Artikkel 19 fastsetter at studenter eller forretningslærlinger som er bosatt i den ene staten og som midlertidig oppholder seg i den annen stat for sin personlige utdanning eller opplæring, ikke skal skattlegges i den sistnevnte stat av pengebøp som de mottar til slike formål fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 20 gjelder inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet i avtalens øvrige bestemmelser («annen inntekt»). Bestemmelsen omfatter ikke bare inntekter av en annen art, men også inntek-

ter fra kilder som ikke er nevnt i de øvrige bestemmelser i avtalen (inntekt med kilde i en tredjestat). Slike inntekter skal bare kunne skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt, med mindre inntekten er knyttet til et fast driftssted i virksomhetslandet. I så fall kan inntekten beskattes i virksomhetslandet.

Punkt 3, som følger FN-mønsteret, åpner for at «annen inntekt» kan beskattes i den avtalestaten som er kilden til inntekten.

Artikkel 21 gir regler om framgangsmåten for å unngå dobbeltbeskatning. Både Norge og Zambia benytter kreditmetoden som metode for å eliminere dobbeltbeskatning. Bestemmelsen innebærer at Norge, overfor personer bosatt i Norge, også kan skattlegge en inntekt når det av avtalen framgår at inntekten kan skattlegges i Zambia. Norge må imidlertid med visse begrensninger, gi fradrag for den skatt som er betalt i Zambia på den samme inntekten, i den utlignede norske skatten, jf. punkt 1 bokstav a og skatteloven § 16-20 flg. Kreditfradraget kan ikke overstige den delen av den norske skatten som kan henføres til inntekten fra Zambia.

For de inntekter som i henhold til avtalen er forbeholdt Zambia å skattlegge, skal Norge bruke den såkalte alternative fordelingsmetode som sikrer progresjonseffekten av den samlede inntekten ved skatteberegningen for den øvrige inntekt som skal skattlegges i Norge, jf. punkt 1 bokstav b. Punktet fastsetter at i den utstrekning en person bosatt i Norge mottar inntekter som i henhold til noen bestemmelser i avtalen er unntatt fra beskatning i Norge, så kan inntekten likevel medregnes i beskatningsgrunnlaget, men da slik at det i den beregnede skatten gis et fradrag som tilsvarende den samlede norske skatt som faller på den zambiske delen av inntekten. Fradraget i norsk skatt skal altså skje med et beregnet beløp, uavhengig om dette beløpet er høyere eller lavere enn det beløpet som faktisk er betalt i Zambia.

Artikkel 22 inneholder bestemmelser om ikke-diskriminering. Bestemmelsene skal hindre forskjellsbehandling grunnet statsborgerforhold eller eierforholdene til foretak hjemmehørende i avtalestatene, samt sikre likebehandling av faste driftssteder i en avtalestat for foretak fra en annen avtalestat sammenlignet med selskap hjemmehørende i driftsstaten som driver tilsvarende virksomhet. Forbudet mot forskjellsbehandling etter denne artikkelen gjelder også for skatter og avgifter som ellers ikke omfattes av skatteavtalen, jf. punkt 5.

Artikkel 23 inneholder en minnelig tvisteløsningsordning og regulerer framgangsmåten ved

inngåelse av gjensidige avtaler mellom de kompetente myndigheter i de to statene.

Etter punkt 1 kan en skattyter som mener at det er truffet tiltak i den ene eller i begge avtalestatene som for ham medfører eller vil medføre en beskatning i strid med skatteavtalen, ta dette opp med den kompetente myndighet i den avtalestat hvor han er eller mener seg bosatt. Fristen for å ta opp slike saker er tre år etter at skattyteren fikk den første underretningen om tiltak som medfører eventuell avtalestridig beskatning.

Den kompetente myndighet som mottar en slik henvendelse kan ensidig løse saken dersom den mener at det lar seg gjøre. I motsatt fall, følger det av punkt 2, at det skal tas kontakt med den kompetente myndighet i den annen stat med sikte på å prøve å få til en minnelig løsning.

Etter punkt 3 skal de kompetente myndigheter ved gjensidig avtale søke å løse vanskeligheter eller tvil om fortolkningen av skatteavtalen. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i de mulige tilfeller som ikke er løst i avtalen.

Av punkt 4 følger at de kompetente myndigheter i avtalestatene kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de forestående punkter.

Artiklene 24 og 25 inneholder enkelte særlige bestemmelser om henholdsvis utveksling av opplysninger og bistand til innfordring av skatt. Disse bestemmelsene er i overensstemmelse med OECDs mønsteravtale. Den gjensidige plikten til å yte hverandre slik bistand er ikke begrenset til opplysninger som gjelder, eller skattekrav rettet mot, personer som er bosatt i en av avtalestatene

og således ellers er omfattet av skatteavtalen. Bistandsplikten gjelder også skatter og avgifter som ikke er omfattet av skatteavtalens materielle bestemmelser.

Artikkel 26 inneholder særlige regler for medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat. Skatteavtalen griper ikke inn i rettigheter og privilegier som følger av internasjonale konvensjoner eller alminnelig folkerett, men det tas forbehold om at senderstaten har i behold beskatningsrett overfor egne skattesubjekter til inntekt som på grunn av privilegieunntak i mottakerstaten ellers ville bli ubeskattet.

Artikkel 27 bestemmer at avtalestatene skriftlig skal underrette hverandre når de tiltak som er nødvendige etter deres interne lovgivning for å sette denne overenskomst i kraft er gjennomført. Avtalen trer i kraft på datoen for den siste av disse underrettelser. Avtalen skal deretter ha virkning i begge avtalestater for skatter av inntekt som tidfestes 1. januar i året etter det kalenderåret avtalen trer i kraft, eller senere.

Artikkel 28 har bestemmelser om oppsigelse og opphør av avtalen.

Finansdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Zambia, undertegnet i Lusaka 17. desember 2015.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Zambia, undertegnet i Lusaka 17. desember 2015 i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

**til vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom
Norge og Zambia, undertegnet i Lusaka 17. desember 2015**

I

Stortinget samtykker til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Zambia, undertegnet i Lusaka 17. desember 2015.

Vedlegg 1**Agreement between the Kingdom of Norway and the Republic of Zambia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income****Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Zambia for å unngå dobbeltbeskatning og forebygge skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt**

The Government of the Kingdom of Norway and the Government of the Republic of Zambia, desiring to conclude an Agreement for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income, have agreed as follows:

*Article 1***Persons Covered**

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

*Article 2***Taxes Covered**

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Agreement shall apply are in particular:
  - a) in the case of Norway:
    - i) the national tax on income;
    - ii) the county municipal tax on income;
    - iii) the municipal tax on income;
    - iv) the national tax on remuneration to non-resident artistes;

Regjeringen i Kongeriket Norge og Regjeringen i Republikken Zambia, som ønsker å inngå en overenskomst for å unngå dobbeltbeskatning og forebygge skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt, har blitt enige om følgende:

*Artikkel 1***Personer som omfattes av overenskomsten**

Denne overenskomst gjelder for personer som er bosatt i en av eller i begge avtalestatene.

*Artikkel 2***Skatter som omfattes av overenskomsten**

1. Denne overenskomst gjelder for skatter av inntekt som pålegges på vegne av en avtalestat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt eller av deler av inntekten, herunder skatter av gevinster ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av den samlede lønn betalt av foretak, så vel som skatter av verdistigning.
3. De eksisterende skattene som denne overenskomsten skal gjelde for er:
  - a) i Norge:
    - i) inntektsskatten til staten;
    - ii) inntektsskatten til fylkeskommunen;
    - iii) inntektsskatten til kommunen;
    - iv) skatten til staten på honorar til utenlandske artister;

(hereinafter referred to as “Norwegian tax”);

b) in the case of Zambia, the Income Tax

(hereinafter referred to as “Zambian tax”).

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

(i det følgende kalt «norsk skatt»).

b) i Zambia: inntektsskatten

(i det følgende kalt «zambisk skatt»).

4. Denne overenskomsten skal også gjelde for alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de eksisterende skattene blir utskrevet etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomsten. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal underrette hverandre om enhver viktig endring som er foretatt i deres skattelovgivning.

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
  - a) the term “Norway” means the Kingdom of Norway; The term does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies;
  - b) the term “Zambia” means the Republic of Zambia or any area within which Zambia, in accordance with international law, may exercise sovereign rights or jurisdiction;
  - c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Norway or Zambia, as the context requires;
  - d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
  - e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
  - f) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
  - g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
  - h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State;
  - i) the term “competent authority” means:
    - i) in Norway, the Minister of Finance or the Minister’s authorised representative; and

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet framgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
  - a) «Norge» betyr Kongeriket Norge. Uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
  - b) «Zambia» betyr Republikken Zambia eller et ethvert område der Zambia kan utøve suverene rettigheter eller jurisdiksjon i henhold til folkeretten;
  - c) «en avtalestat» og «den annen avtalestat» betyr Norge eller Zambia slik det framgår av sammenhengen;
  - d) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
  - e) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som for skatteformål behandles som en juridisk person;
  - f) «foretak» brukes om enhver form for virksomhet;
  - g) «foretak i en avtalestat» og «foretak i den annen avtalestat» betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en avtalestat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen avtalestat;
  - h) «internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i en avtalestat;
  - i) «kompetent myndighet» betyr:
    - i) i Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra ministeren; og

- ii) in Zambia, the Commissioner-General of the Zambia Revenue Authority, or the Commissioner-General's authorised representative;
- j) the term "national", in relation to a Contracting State, means:
- i) any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State; and
- ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
- k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.
2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.
- ii) i Zambia, the Commissioner-General of the Zambia Revenue Authority, eller den som har fullmakt fra the Commissioner-General;
- j) «statsborger» i en avtalestat betyr:
- i) enhver fysisk person som er statsborger av en avtalestat; og
- ii) enhver juridisk person, interessentskap eller sammenslutning som får sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i denne avtalestat;
- k) «virksomhet» omfatter utøvelsen av selvstendige tjenester og annen virksomhet av uavhengig karakter.
2. Når en avtalestat på et hvilket som helst tidspunkt anvender bestemmelsene i denne overenskomsten, skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet framgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har i henhold til lovgivningen i denne stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på, og den betydning som uttrykket har i henhold til skattelovgivningen i denne stat gjelder framfor den betydningen som uttrykket gis i annen lovgivning i denne stat.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of that person's domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then that individual's status shall be determined as follows:
- a) the individual shall be deemed to be a resident solely of the State in which a permanent home is available to the individual; if a permanent home is available to the individual in both States, the individual shall be deemed to be a resident solely of the State with which the individual's personal and

Artikkel 4

Bosatt

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en avtalestat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, det sted hvor selskapet er stiftet, sted for ledelse eller ethvert annet lignende kriterium og omfatter også denne stat, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Uttrykket omfatter imidlertid ikke personer som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge avtalestater, skal personens status avgjøres etter følgende regler:
- a) personen skal anses for bosatt bare i den stat hvor personen disponerer fast bolig. Hvis personen disponerer fast bolig i begge stater, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);

economic relations are closer (centre of vital interests);

- b) if sole residence cannot be determined under the provisions of sub paragraph a), the individual shall be deemed to be a resident solely of the State in which the individual has an habitual abode;
  - c) if the individual has an habitual abode in both States or in neither of them, the individual shall be deemed to be a resident solely of the State of which the individual is a national;
  - d) if the individual is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which that person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Agreement, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of a mutual agreement by the competent authorities of the Contracting States, such person shall not be entitled to any exemption or relief from tax provided by this Agreement, except to the extent and in such a manner as may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.
- b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat personen har sentrum for livsinteressene i henhold til bokstav a), skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen har vanlig opphold;
  - c) hvis personen har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen er statsborger;
  - d) hvis personen er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i avtalestatene avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses bosatt i begge avtalestatene, skal de kompetente myndigheter i avtalestatene ved gjensidig avtale søke å avgjøre i hvilken avtalestat personen skal anses bosatt for denne overenskomstens formål. Ved avgjørelsen skal det tas hensyn til stedet for personens effektive ledelse, stedet hvor den er stiftet eller på annen måte opprettet og ethvert annet lignende kriterium. I mangel av en slik avtale mellom avtalestatenes kompetente myndigheter skal personen ikke ha krav på noen fritak fra eller nedsettelse av skatt som følger av denne overenskomsten, bortsett fra i den utstrekning eller på en slik måte som de kompetente myndigheter i avtalestatene blir enige om.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
  - a) a place of management;
  - b) a branch;
  - c) an office;
  - d) a factory;
  - e) a workshop, and
  - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction or exploitation of natural resources.
3. The term “permanent establishment” also encompasses:

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomsten et fast forretningssted som foretakets virksomhet helt eller delvis utøves gjennom.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:
  - a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
  - b) en filial;
  - c) et kontor;
  - d) en fabrikk;
  - e) et verksted; og
  - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted for utvinning eller utnyttelse av naturforekomster.
3. Uttrykket «fast driftssted» omfatter også:

Samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Zambia, undertegnet i Lusaka 17. desember 2015

- a) a building site, a construction, assembly or installation project or any supervisory activity in connection with such site, project or activity, but only where such site, project or activity continues for a period of more than 183 days;
- b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned;
- c) for an individual, the performing of services in a Contracting State by that individual, but only if the individual's stay in that State, for the purpose of performing those services, is for a period or periods aggregating more than 183 days within any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned;
- d) an installation or structure used for the exploration for natural resources provided that the installation or structure continues for a period of not less than 183 days within any twelve-month period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities men-
- a) stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt, eller enhver kontrollvirksomhet tilknyttet et slikt sted, prosjekt eller virksomhet, men bare hvor et slikt sted, prosjekt eller virksomhet varer i en periode på mer enn 183 dager;
- b) yting av tjenester, herunder konsulent-tjenester, av et foretak gjennom ansatte eller annet personell engasjert av foretaket for slikt formål, men bare hvis virksomhet av denne art finner sted i en avtalestat (for det samme eller et tilknyttet prosjekt) i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsåret;
- c) for en fysisk person, utøvelsen av tjenester i en avtalestat av denne fysiske personen, men bare hvor den fysiske personens opphold i denne staten for å utøve tjenestene, i ett eller flere tidsrom overstiger 183 dager i løpet av noen tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsåret;
- d) en installasjon eller innretning brukt til utforskning av naturforekomster, såfremt bruken av installasjonen eller innretningen varer i et tidsrom som ikke er kortere enn 183 dager i løpet av noen tolv månedersperiode.
4. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:
- a) bruken av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretaket;
- b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
- c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
- d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
- e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive noen annen aktivitet for foretaket som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
- f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktivite-

tioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which should have been made between independent enterprises, the agent will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

ter som er nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at det faste forretningsstedets samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.

5. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 6 gjelder for, opptrer på vegne av et foretak og har, og vanligvis utøver, i en avtalestat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder likevel ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 4 og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.
6. Et foretak i en avtalestat skal ikke anses for å ha et fast driftssted i den annen avtalestat bare fordi det driver forretningsvirksomhet i denne staten gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt slike personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet. Er en slik mellommanns virksomhet utelukkende eller tilnærmet utelukkende utført på vegne av foretaket, og vilkår er avtalt eller pålagt mellom foretaket og mellommannen i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra vilkår som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, skal mellommannen ikke bli ansett som en uavhengig mellommann etter denne bestemmelsen.
7. Den omstendighet at et selskap bosatt i en avtalestat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er bosatt i den annen avtalestat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses som et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en avtalestat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
  3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
  4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den avtalestat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som er anvendt i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatretts regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelsen av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøy skal ikke anses som fast eiendom.
  3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppebæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
  4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjenesten til et foretak i en avtalestat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen avtalestat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet kan foretakets fortjeneste skattlegges i denne annen stat, men bare så mye av fortjenesten som kan tilskrives det faste driftsstedet.
2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold for bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftsstedet den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig av det foretak hvis faste driftssted det er.
3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftsstedet, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den kontraherende stat hvor det faste driftsstedet ligger eller andre steder. Imidlertid skal det ikke innrømmes slikt fradrag for beløp (bortsett fra for refusjon av faktiske

allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
5. For the purpose of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is a good and sufficient reason to the contrary.
6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

International Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance, rental or lease of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise in international traffic shall be taxable only in that State.

utgifter) som eventuelt måtte bli betalt av det faste driftsstedet til foretakets hovedkontor eller til et av dets øvrige kontorer i form av royalties, honorarer eller annen lignende betaling som vederlag for bruken av patenter eller andre rettigheter, eller i form av provisjon for utførelsen av bestemte tjenester eller for administrasjon, eller, unntatt når det gjelder et bankforetak, i form av renter av penger utlånt til det faste driftsstedet. Likeledes skal det ved beregningen av det faste driftsstedets fortjeneste ikke tas hensyn til beløp (bortsett fra for refusjon av faktiske utgifter) som det faste driftsstedet avkrever foretakets hovedkontor eller et av dets øvrige kontorer i form av royalties, honorarer eller annen lignende betaling som vederlag for bruken av patenter eller andre rettigheter, eller i form av provisjon for utførelsen av bestemte tjenester eller for administrasjon, eller, unntatt når det gjelder et bankforetak, i form av renter av penger utlånt til foretakets hovedkontor eller et av dets øvrige kontorer.

4. Ingen fortjeneste skal tilskrives et fast driftssted utelukkende på grunn av dettes innkjøp av varer for foretaket.
5. Ved anvendelsen av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftsstedet fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyllestgjørende grunn for noe annet.
6. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som særskilt er omhandlet i andre artikler i denne overenskomsten, skal bestemmelsene i disse artiklene ikke berøres av reglene i denne artikkel.

Artikkel 8

Internasjonal transport

1. Fortjenesten til et foretak i en avtalestat fra driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Fortjenesten til et foretak i en avtalestat fra bruk, vedlikehold, utleie eller leasing av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where
  - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
  - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,
 and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.
3. The provisions of paragraph 2 shall not apply where judicial, administrative or other legal proceedings have resulted in the final ruling that by actions giving rise to an adjustment of profits under paragraph 1, one of the enterprises concerned is liable to penalty with respect to fraud, gross negligence or wilful default.

3. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder også for fortjeneste ervervet ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

1. Hvor
  - a) et foretak i en avtalestat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen avtalestat, eller
  - b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en avtalestat og et foretak i den annen avtalestat,
 og det i slike tilfeller mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.
2. I tilfelle hvor en avtalestat medregner i fortjenesten til et foretak som er hjemmehørende i denne stat – og skattlegger i samsvar med dette – fortjeneste som et foretak i den annen avtalestat er blitt skattlagt for i denne annen stat, og denne medregnede fortjeneste er fortjeneste som ville ha tilfalt foretaket i den førstnevnte stat dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært slike som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, skal denne annen stat foreta en passende justering av den skatt som er beregnet der av denne fortjeneste. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser, og de kompetente myndigheter i avtalestatene skal om nødvendig rådføre seg med hverandre.
3. Bestemmelsene i punkt 2 gjelder ikke når rettsprosess, administrativ eller annen rettslig forføyning har endelig avgjort at et av de berørte foretakene som følge av handlinger som har medført forskyvning av fortjeneste etter punkt 1 kan straffes grunnet svik, grov uaktsomhet eller forsett.

*Article 10***Dividends**

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Where dividends are derived and beneficially owned by the Government of a Contracting State, such dividends shall be taxable only in that State. For the purposes of this paragraph, the term “Government of a Contracting State” shall include:

- a) In the case of Norway:
  - i) the Central Bank of Norway;
  - ii) the Government Pension Fund Global; and
  - iii) a statutory body or any entity wholly owned by the Government of Norway; and
- b) In the case of Zambia:
  - i) the Central Bank of Zambia; and
  - ii) a statutory body or any entity wholly owned by the Government of Zambia.

4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights that is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a

*Artikkel 10***Utbytte**

1. Utbytte som utbetales fra et selskap hjemmehørende i en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slikt utbytte kan imidlertid også skattlegges i den avtalestat hvor det selskap som utdeler utbyttet er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver av utbyttet er bosatt i den annen avtalestat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:

- a) 5 prosent av utbyttets bruttobeløp hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap (som ikke er et interessentskap) som direkte innehar minst 25 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler utbytte;
- b) 15 prosent av utbyttets bruttobeløp i alle andre tilfeller.

Bestemmelsen i dette punktet berører ikke skattleggingen av selskaper for så vidt angår den fortjenesten som utbyttet utdeles av.

3. Der den virkelige rettighetshaver som oppbærer utbytte er en avtalestat, skal utbyttet bare kunne skattlegges i denne stat. Ved anvendelse av dette punktet skal uttrykket «en avtalestat» omfatte:

- a) for Norge:
  - i) Norges Bank;
  - ii) Statens pensjonsfond utland; og
  - iii) et offentligrettslig organ eller annen enhet som er heleid av den norske stat; og
- b) for Zambia:
  - i) Sentralbanken i Zambia; og
  - ii) et offentligrettslig organ eller annen enhet som er heleid av den zambiske stat.

4. Uttrykket «utbytte» i denne artikkelen betyr inntekt av aksjer eller andre rettigheter, som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den avtalestat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt samme skattemessig behandling som inntekt av aksjer.
5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver av utbyttet er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor det utdelende

resident through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.
7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State, provided that it is beneficially owned by:
  - a) the Government, a political sub-division or a local authority of the other Contracting State. In the case of Norway the Government includes the Government Pension Fund Global;

selskap er hjemmehørende, og de rettigheter hvorav utbyttet utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall gjelder bestemmelsene i artikkel 7.

6. Når et selskap hjemmehørende i en avtalestat erverver fortjeneste eller inntekt fra den annen avtalestat, kan denne annen stat ikke skattlegge utbytte utdelt av selskapet, med mindre utbyttet er betalt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettighetene som utbyttet utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om det utdelte utbyttet eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.
7. Bestemmelsene i denne artikkelen gjelder ikke dersom hovedformålet eller et av hovedformålene til noen person knyttet til stiftelsen eller tildelingen av aksjer eller andre rettigheter som utbyttet betales i anledning av, var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller tildelingen.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en avtalestat og utbetales til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den avtalestat hvor renten skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men dersom den virkelige rettighetshaver av rentene er bosatt i den annen avtalestat, skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av brutto renteinntekter. Gjennomføringen av disse begrensningene skal fastsettes ved gjensidig avtale mellom de kompetente myndigheter i avtalestatene.
3. Uansett bestemmelsene i punkt 2, skal renter unntas fra skatt i den avtalestat hvor renten skriver seg fra dersom den virkelige rettighetshaver er:
  - a) Den annen avtalestat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. For så vidt angår Norge omfatter staten også Statens pensjonsfond utland;

- b) the Central Bank of the other Contracting State; or
- c) any agency or entity wholly owned by the Government, a political sub-division, or local authority of the other Contracting State.
4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profit, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether that person is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.
8. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main pur-
- b) sentralbanken i den annen avtalestat; eller
- c) ethvert kontor eller enhet som er heleid av den annen avtalestat eller en av dens, regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.
4. Uttrykket «renter» i denne artikkelen betyr inntekt av fordringer av enhver art uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke eller medfører rett til å delta i skyldnerens overskudd. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og tilleggsbeløp som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Morarenter anses ikke som renter etter denne artikkelen.
5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 gjelder ikke når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor rentene skriver seg fra, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall gjelder bestemmelsene i artikkel 7.
6. Renter skal anses å skrive seg fra en avtalestat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten personen er bosatt i en avtalestat eller ikke, i en avtalestat har et fast driftssted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, og rentene belastes det faste driftssted, skal slike renter anses for å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted ligger.
7. Når rentebeløpet på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver, eller mellom begge disse og tredjemand, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, gjelder bestemmelsene i denne artikkel bare for det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av avtalestatene, hvorunder det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.
8. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder ikke dersom hovedformålet eller et av hovedformå-

poses of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, or films, tapes or discs for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether that person is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment with which the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

lene til noen person knyttet til stiftelsen eller tildelingen av fordringen som rentene betales i anledning av, var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller tildelingen.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skrives seg fra en avtalestat og utbetales til en person bosatt i den annen avtalestat kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike royalty kan imidlertid også skattlegges i den avtalestat som royaltyen skrives seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men dersom den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i den annen avtalestat, skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av royaltyens bruttobeløp. Gjennomføringen av disse begrensningene skal fastsettes ved gjensidig avtale mellom de kompetente myndigheter i avtalestatene.
3. Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter (herunder kinematografiske filmer, eller filmer, bånd eller disketter for radio eller fjernsynsutsendelse), ethvert patent, varemerke, mønster eller modell, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmåte, eller for opplysninger om industriell, kommersiell eller vitenskapelig erfaring.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor royaltyens skrives seg fra, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftsstedet. I så fall får gjelder bestemmelsene i artikkel 7.
5. Royalty skal anses å skrives seg fra en avtalestat når betaleren er bosatt i denne staten. Når imidlertid den person som betaler royaltyen, enten personen er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en avtalestat har et fast driftssted som forpliktelser til å erlegge royaltyen er knyttet til, og slik royalty blir belastet det faste driftssted, da skal slik royalty anses å skrives seg fra den stat hvor det faste driftssted ligger.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.
  7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.
6. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjeperson, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av avtalestatene under hensyntagen til øvrige bestemmelser i denne overenskomsten.
  7. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder ikke dersom hovedformålet eller et av hovedformålene til noen person knyttet til stiftelsen eller tildelingen av de rettigheter som foranlediger betalingen av royaltyen, var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller tildelingen.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.
4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise in international traffic shall be taxable only in that State.
5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Artikkel 13

Formuesgevinster

1. Gevinst som en person bosatt i en avtalestat oppbeholder ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en avtalestat har i den annen avtalestat, herunder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket), kan skattlegges i denne annen stat.
3. Gevinst oppbåret av et foretak i en avtalestat ved avhendelse av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart, eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
4. Gevinst oppbåret av et foretak i en avtalestat ved avhendelse av containere (herunder tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer i internasjonal fart, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
5. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn de som er omhandlet i punktene 1, 2, 3 og 4, skal bare kunne skattlegges i den avtalestat hvor avhenderen er bosatt.

*Article 14***Income from employment**

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
  - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-months period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
  - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
  - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in that other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic shall be taxable only in that State.

*Article 15***Directors' Fees**

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in that person's capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

*Article 16***Artistes and Sportspersons**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised

*Artikkel 14***Inntekt fra lønnsarbeid**

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 15, 17 og 18, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen avtalestat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette, skattlegges i denne annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid utført i den annen avtalestat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
  - a) mottakeren oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår, og
  - b) godtgjørelsen er betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og
  - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted som arbeidsgiveren har i den annen stat.
3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, skal godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart, bare kunne skattlegges i denne stat.

*Artikkel 15***Styregodtgjørelse**

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som erverves av en person bosatt i en avtalestat, i egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.

*Artikkel 16***Underholdningsartister og idrettsutøvere**

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 7 og 14, kan inntekt som en person bosatt i en avtalestat oppebærer ved personlig virksomhet utøvet i den annen avtalestat som underholdningsartist, så som skuespiller, film-skuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller

in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson acting as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportspersons if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or political subdivisions or local authorities thereof. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State in which the entertainer or the sportsperson is a resident.

Article 17

Pensions, Annuities, Payments under a Social Security System and Alimony

1. Pensions, annuities and other similar payments, including payments under a social security system, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. However, such payments may also be taxed in the State in which they arise, but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount.
3. The term “annuity” means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during that person’s life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.
4. Alimony and other maintenance payments paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. However, any alimony or other maintenance payments paid by a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, to the extent it is not allowable as a relief to the payer, be taxable only in the first-mentioned State.

musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.

2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en underholdningsartist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7 og 14, skattlegges i den avtalestat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som underholdningsartister eller idrettsutøvere utøver i en avtalestat hvis besøket i denne staten helt eller i det vesentlige er understøttet av offentlige midler fra den ene eller begge avtalestater eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I så fall skal inntekten bare kunne skattlegges i avtalestaten hvor artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 17

Pensjoner, livrenter, trygdeytelser og underholdsbidrag

1. Pensjoner, livrenter og andre lignende utbetalinger, herunder trygdeytelser, som skriver seg fra en avtalestat og betales til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike utbetalinger kan likevel også skattlegges i den stat de skriver seg fra, men den skatt som ilegges skal ikke overstige 15 prosent av bruttobeløpet.
3. Uttrykket «livrente» betyr et fastsatt beløp som utbetales periodisk til fastsatte tider i løpet av en persons livstid eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom, og som erlegges i henhold til en forpliktelse til å foreta disse utbetalingene som motytelse for dertil svarende fullt vederlag i penger eller pengers verdi.
4. Underholdsbidrag og annet beløp til underhold som utbetales til en person bosatt i en avtalestat skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en person bosatt i en av avtalestatene til en person bosatt i den annen avtalestat, i den utstrekning det ikke er fradragsberettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

*Article 18***Government Service**

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
  - i) is a national of that State; or
  - ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 14, 15 and 16 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

*Article 19***Students**

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of that person's education or training receives for the purpose of that person's maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

*Article 20***Other Income**

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and

*Artikkel 18***Offentlig tjeneste**

1. a) Lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, som betales av en avtalestat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, til en fysisk person for tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
- b) Slik lønn og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen avtalestat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:
  - i) er statsborger av denne stat; eller
  - ii) ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre tjenestene.
2. Bestemmelsene i artiklene 14, 15 og 16 skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse for tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en avtalestat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

*Artikkel 19***Studenter**

En student eller en forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en avtalestat var, bosatt i den annen avtalestat, og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdannelse eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for beløp som studenten eller forretningslærlingen mottar til underhold, utdannelse eller opplæring, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

*Artikkel 20***Annen inntekt**

1. Inntekter som oppebæres av en person bosatt i en avtalestat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg

the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 21

Elimination of Double Taxation

1. Subject to the provisions of the laws of Norway regarding the allowance as a credit against Norwegian tax of tax payable in a territory outside Norway (which shall not affect the general principle of this Article) -

- a) Where a resident of Norway derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Zambia, Norway shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Zambia on that income.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Zambia.

- b) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of Norway is exempt from tax in Norway, Norway may nevertheless include such income in the tax base, but shall allow as a deduction from the Norwegian tax on income that part of the income tax which is attributable to the income derived from Zambia.
2. In Zambia double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of Zambia derives income from Norway which may be taxed in Zambia in accordance with the provisions of this Agreement, the amount of the Norwegian tax payable in respect of that income shall be allowed as a credit against Zambian tax imposed on that resident. The amount of credit, however, shall not exceed that part of Zambian tax which is appropriate to that income.

fra reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

3. Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2, kan inntekter som oppbæres av en person bosatt i en avtalestat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, og som skriver seg fra den annen avtalestat, også skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 21

Unngåelse av dobbeltbeskatning

1. Med forbehold av bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning mot norsk skatt av skatt betalt i et område utenfor Norge (som ikke skal påvirke de alminnelige prinsipper i denne artikkel):

- a) Når en person bosatt i Norge erverver inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Zambia, skal Norge innrømme fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt, et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt på denne inntekten i Zambia.

Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skattlegges i Zambia.

- b) Når, i henhold til noen bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som erverves av en person bosatt i Norge er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den norske inntektsskatten med den del av den norske inntektsskatten som kan tilskrives den inntekt som erverves fra Zambia.
2. I Zambia skal dobbeltbeskatning unngås på følgende måte:

Når en person bosatt i Zambia erverver inntekt fra Norge som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Zambia, skal norsk skatt på denne inntekten innrømmes som kreditfradrag mot zambisk skatt utskrevet på den personen. Kreditfradraget skal imidlertid ikke overstige den del av den zambiske skatt som refererer seg til denne inntekten.

*Article 22***Non-Discrimination**

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

*Artikkel 22***Ikke diskriminering**

1. Statsborgere av en avtalestat skal ikke i den annen avtalestat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosettelse. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en av eller begge avtalestater.
2. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en avtalestat har i den annen avtalestat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en avtalestat til å innrømme personer bosatt i den annen avtalestat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.
3. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 6 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger ville vært om de hadde blitt utbetalt til en person bosatt i den førstnevnte stat.
4. Foretak i en avtalestat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte, av en eller flere personer som er bosatt i den annen avtalestat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelse som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.
5. Bestemmelsene i denne artikkel skal, uansett bestemmelsene i artikkel 2, få anvendelse på alle typer skatter.

*Article 23***Mutual Agreement Procedure**

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present a case to the competent authority of the Contracting State of which the person is a resident or, if the case comes under paragraph 1 of Article 22, to that of the Contracting State of which the person is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

*Article 24***Exchange of Information**

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder

*Artikkel 23***Framgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler**

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge avtalestater for ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den avtalestat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 22 punkt 1, for den kompetente myndighet i den avtalestat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse staters interne lovgivning. Saken må fremmes innen tre år fra den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen avtalestat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i avtalestatenes interne lovgivning.
3. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i overenskomsten.
4. De kompetente myndigheter i avtalestatene kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de forestående punkter.

*Artikkel 24***Utveksling av opplysninger**

1. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal utveksle slike opplysninger som er overskuelig relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst, eller for forvaltningen eller håndhevingen av de interne lovbestemmelser som gjelder skatter av enhver art som utskrives på vegne av avtalestatene eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Utveksling skal bare skje i

is not contrary to this Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
  3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
    - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
    - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
    - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.
  4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
- den utstrekning den beskatning som foreskrives, ikke er i strid med denne overenskomst. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artiklene 1 og 2.
2. Opplysninger som er mottatt av en avtalestat i henhold til punkt 1 skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare gjøres tilgjengelige for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølging, avgjøre klager vedrørende de skatter som nevnes i punkt 1, eller føre tilsyn med noe som er nevnt ovenfor. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan gjøre opplysningene tilgjengelige under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser. Uansett det foregående kan informasjon mottatt av en avtalestat brukes til andre formål når slik informasjon kan brukes til slike andre formål med hjemmel i begge staters lovgivning og de kompetente myndigheter i bistandsstaten tillater slik bruk.
  3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en avtalestat en forpliktelse til:
    - a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen avtalestats lovgivning og administrative praksis;
    - b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen avtalestats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
    - c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot allmenne interesser.
  4. Hvis en avtalestat har anmodet om opplysninger i medhold av denne artikkel, skal den annen avtalestat anvende sine midler for innhenting av opplysninger for å skaffe de anmodede opplysningene, selv om den annen stat ikke selv har behov for slike opplysninger til sine egne skatteformål. Begrensningene i punkt 3 i denne artikkel gjelder for den forpliktelsen som følger av foregående setning, men ikke i noe tilfelle skal disse begrensningene tolkes slik at de tillater en avtalestat å avslå å skaffe opplysninger utelukkende fordi denne

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 25

Assistance in the Collection of Taxes

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.
2. The term “revenue claim” as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.
3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.
4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that rev-

stat ikke for sin del har interesse av slike opplysninger.

5. Ikke i noe tilfelle skal bestemmelsene i punkt 3 tolkes slik at de tillater en avtalestat å avslå å fremskaffe opplysninger utelukkende fordi opplysningene må innhentes fra en bank, annen finansiell institusjon, forvalter eller person som opptrer i egenskap av representant eller fullmektig, eller fordi opplysningene vedrører eierskapsinteresser i en person.

Artikkel 25

Bistand til innfordring av skatt

1. Avtalestatene skal yte hverandre bistand til innfordring av skattekrav. Denne bistanden er ikke begrenset av artiklene 1 og 2. De kompetente myndigheter i avtalestatene kan ved gjensidig avtale fastsette hvordan bestemmelsene i denne artikkel skal gjennomføres.
2. Uttrykket «skattekrav» slik det brukes i denne artikkel, betyr et skyldig beløp som vedrører skatter av enhver art som pålegges på vegne av avtalestatene, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, og for så vidt det ikke innebærer beskatning i strid med denne overenskomst eller noen annen overenskomst som avtalestatene har tiltrådt, samt renter, administrative straffetillegg og omkostninger til innfordring og sikring som vedrører slikt beløp.
3. Når en avtalestat etter lovgivningen i denne stat ved tvang kan iverksette innfordringen av et skattekrav som skyldneren på dette tidspunktet etter lovgivningen i denne stat ikke kan hindre innfordringen av, skal dette skattekravet, etter anmodning fra den kompetente myndigheten i denne stat, godtas av den kompetente myndigheten i den annen avtalestat for innfordring. Skattekravet skal innfordres av denne annen stat i samsvar med bestemmelsene i dens lovgivning om tvangsforføyninger og innfordring av dens egne skattekrav, som om skattekravet var denne annen stats eget skattekrav.
4. Når et skattekrav i en avtalestat er et krav som denne stat i henhold til sin lovgivning kan treffe tiltak for å sikre innfordringen av, skal dette kravet etter anmodning fra den kompetente myndigheten i denne stat, godtas av den kompetente myndigheten i den annen avtalestat med hensyn til å treffe sikringstiltak. Den annen stat skal treffe tiltak for å sikre skattekravet i henhold til sin egen lovgivning som om skattekravet var et skattekrav i denne

enue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.

6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.

7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be

a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or

b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection

the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.

8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

annen stat, selv om skattekravet på det tidspunkt slike tiltak blir iverksatt, ikke kan innføres ved tvang i den førstnevnte stat eller skyldneren har en rett til å forhindre at det kreves inn.

5. Uansett bestemmelsene i punktene 3 og 4 skal et skattekrav som en avtalestat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4, ikke på grunn av sin egenskap som skattekrav, undergis de foreldelsesfrister eller få den prioritet som gis et skattekrav i henhold til lovgivningen i denne stat. I tillegg skal et skattekrav som en avtalestat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4 i denne artikkel, ikke i denne stat få noen form for prioritet som i henhold til lovgivningen i den annen avtalestat gjelder for dette skattekravet.

6. Søksmål om eksistensen eller gyldigheten av eller størrelsen på en avtalestats skattekrav skal ikke fremmes for domstolene eller forvaltningsorganene i den annen avtalestat.

7. Når et skattekrav på noe tidspunkt etter at en avtalestat har fremmet en anmodning etter punktene 3 eller 4, og før den annen avtalestat har innfordret og overført det aktuelle skattekrav til den førstnevnte stat, opphører å være

a) når det gjelder en anmodning etter punkt 3, et skattekrav som den førstnevnte stat ved tvang kan iverksette innfordringen av etter lovgivningen i denne stat og som skyldneren på det tidspunkt og i henhold til lovgivningen i denne stat, ikke kan forhindre innfordringen av; eller

b) når det gjelder en anmodning etter punkt 4, et skattekrav som det i den førstnevnte stat i henhold til denne stats lovgivning, kan treffes tiltak for å sikre innfordring av,

skal den kompetente myndigheten i den førstnevnte stat omgående gi beskjed om disse omstendigheter til den kompetente myndigheten i den annen stat. Den annen stat kan velge om den førstnevnte stat enten skal suspendere eller trekke tilbake sin anmodning.

8. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en avtalestat en forpliktelse til:

a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen avtalestats lovgivning eller administrative praksis;

- b) to carry out measures which would be contrary to public policy;
- c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
- d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.

- b) å sette i verk tiltak som den anser for å være i strid med allmenne interesser;
- c) å yte bistand dersom den annen avtalestat i henhold til sin lovgivning eller administrative praksis, ikke har benyttet alle rimelige midler med hensyn til henholdsvis innføring eller sikring;
- d) å yte bistand i de tilfeller hvor den administrative byrden for denne stat åpenbart ikke står i forhold til den fordel som den annen stat oppnår.

Article 26

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

1. Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.
2. Insofar as, due to fiscal privileges granted to members of diplomatic missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special international agreements, income is not subject to tax in the receiving State, the right to tax shall be reserved to the sending State.

Article 27

Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify the other in writing through diplomatic channels of the completion of its constitutional procedures for the entry into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall thereupon have effect in both Contracting States:
  - a) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of January next following the calendar year in which this Agreement enters into force;
  - b) in respect of other taxes, for taxable periods beginning on or after the first day of January next following the calendar year in which this Agreement enters into force.
2. The Convention between the Kingdom of Norway and the Republic of Zambia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income

Artikkel 26

Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat

1. Intet i denne overenskomsten skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.
2. I den utstrekning inntekt ikke er undergitt beskatning i mottakerstaten på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige internasjonale avtaler, skal beskatningsretten være forbeholdt senderstaten.

Artikkel 27

Ikrafttredelse

1. Hver av avtalestatene skal skriftlig underrette den annen avtalestat gjennom diplomatiske kanaler om gjennomføringen av de tiltak som er nødvendige etter deres interne lovgivning for å sette denne overenskomst i kraft. Overenskomsten skal tre i kraft på datoen for den siste av disse underrettelser og overenskomstens bestemmelser skal deretter ha virkning i begge avtalestater:
  - a) for så vidt angår skatter tilbakeholdt ved kilden, for beløp betalt eller kreditert på eller etter 1. januar nærmest etter kalenderåret hvori denne overenskomsten trer i kraft;
  - b) for så vidt angår andre skatter, for skattepliktige perioder som begynner på eller etter 1. januar nærmest etter kalenderåret hvori denne overenskomsten trer i kraft.
2. Overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Republikken Zambia til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt,

signed in Oslo on 14 July 1971, shall terminate and cease to be effective from the date upon which this Agreement has effect in respect of the taxes to which this Agreement applies in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article.

Article 28

Termination

1. This Agreement shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may, on or before 30th June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination.
2. In such event, this Agreement shall cease to have effect in both Contracting States:
  - a) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of January of the year next following that in which the notice of termination is given;
  - b) in respect of other taxes, for taxable periods beginning on or after the first day of January of the year next following that in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done at Lusaka, this 17th day of December 2015, in two originals, in the Norwegian and English languages, both being equally authentic.

For the Government
of the Kingdom
of Norway

Arve Ofstad
Ambassador

For the Government
of the Republic
of Zambia

Alexander B. Chikwenda
Minister of Finance

undertegnet i Oslo den 14. juli 1971, skal opphøre og slutte å ha virkning hva angår skatter som denne overenskomst får anvendelse på, fra den dato denne overenskomst får virkning i samsvar med punkt 1 i denne artikkel.

Artikkel 28

Opphør

1. Denne overenskomsten skal forbli i kraft på ubestemt tid, men hver avtalestat kan bringe overenskomsten til opphør ved å gi skriftlig varsel om opphør gjennom diplomatiske kanaler innen 30. juni i noe kalenderår som følger etter en periode på fem år fra datoen da overenskomsten trer i kraft.
2. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning i begge avtalestater:
  - a) for så vidt angår skatter tilbakeholdt ved kilden, for beløp betalt eller kreditert på eller etter 1. januar i det påfølgende år etter at skriftlig varsel om opphør er gitt.
  - b) for så vidt angår andre skatter, for skattepliktige perioder som begynner på eller etter 1. januar i det påfølgende år etter at skriftlig varsel om opphør er gitt.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to originaler i Lusaka den 17. desember 2015 på det norske og engelske språk, hvorav begge språk har lik gyldighet.

For Regjeringen
i Kongeriket
Norge

Arve Ofstad
Ambassadør

For Regjeringen
i Republikken
Zambia

Alexander B. Chikwenda
Finansminister
